

Markarbejder; jeg mener derfor, at under saadanne Omstændigheder bør der ikke ydes Erstatning, og dog ville de alle findes opførte paa Sognesogdernes Lister. Et andet Tilfælde er ved Allarmeringene, der, som bekendt, meget hyppigen fandt Sted, især i den Tid, da den fjendilige Armee stod ligeoverfor den danske; det var ikke ganske sjældent, naar der gjordes Allarmeringer enten af den Enes eller af den Andens Forposter, at dette havde til Følge, at alle Befordringer saavel i det District, der var belagt af Fienden, som i det District, der var belagt af den danske Armee, bleve tagne i Beslag, og at hver Mand, som var istand dertil, maatte afgive et Par Heste og en Vogn. Men disse Allarmeringer varede sjældent over en Timestid eller halvanden, og traf gjerne ind tidlig om Morgenen eller sildig om Aftenen, saaledes at de ikke forstyrrede vedkommende Dyere i deres Arbejde, hvisaa jeg heller ikke mener, at der bør gives Erstatning for slige Udgifter. Jeg troer, at det vil være overmaade vanskeligt for den Commission, der skal nedsettes, at udfinde det Rette; men, skal Befordringerne deles i flere Classer, saa vil det efter den Erfaring, jeg har i denne Sag, være umuligt at komme til noget tilfredsstillende Resultat.

Hansen (Viborg Amts 4de Valgkreds): Ja, med Hensyn til hvad den sidste ærede Taler sidst yttrede, kan jeg ganske være enig. Derimod kan jeg ingenlunde frasælde den Mening, at de, der have udredet Kjørler in natura, have havt ligesaa store Byrder som de, der have præsteret dem ved at leie; og den Mening vil jeg fastholde. Jeg troer, at Arbejdet er ligesaa fuldt Benge værd, som naar man giver dem ud af sin Lomme. Jeg vil ikke sige, hvor høit man skal stille den Sum, man skal udrede i saa Henseende; det vil jeg ganske overlade til det Udvalg, som vil blive nedsat, der derom vel vil i Forening med Indenrigsministeren kunne træffe en rimelig Bestemmelse; men hvorledes man indstiller og vender det, vil jeg tilraade, at Kjøbstad og Land skulle stilles aldeles lige.

Chr. Jensen: Jeg er ganske enig med den ærede Rigsdagsmand for Aarhus. Det Udvalg, som i sin Tid blev nedsat, og

hvoraf jeg havde den Ære at være Medlem, var ganske enig i, at disse Kjørler burde saavidt muligt sammenstilles under Et, og at der burde gives den samme Betaling, hvad enten Bognene vare brugte eller de havde holdt uafbenyttede paa Mødestedet, og at det ikke er muligt at gjøre nogen Forskel derimellem. Man kan nemlig ikke føre Beviis for, om Bognene have været brugte, eller om de blot have holdt til Disposition. Naar den ærede Taler imidlertid har bemærket, at de, der have udredet Kjørler in natura, ikke have tabt saameget som Kjøbstadboerne, saa vil jeg vistnok indrømme dette; men de have dog tabt Meget; thi man maa huske paa, at de have været borte fra deres Drift, at deres Marker have ligget umergede og bras, og at de derved have lidt et stort Tab i en Række af Aar, saa at det ikke alene er det øieblikkelige Tab, der her kommer i Betragtning. Vi vare imidlertid dog i Udvalget enige om, at der burde gives Kjøbstadboerne en forholdsviis høiere Betaling for deres Kjørler, som de ikke havde præsteret in natura, men ved leiet Befordring mod contant Betaling, som de jo dog kun faae to Trediedele af. Det var det, jeg vilde knytte til det, der er blevet fremført af den sidste ærede Taler.

S. M. Petersen: Jeg kan ikke tilbageholde min Glæde over de Udtalelser, der have fundet Sted af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Søgerslev), idet han for endeel har udtrykt mine Tanker. Forøvrigt kan jeg, ved at faste et Bliif paa det foreliggende Lovforslag, ikke Andet end salde paa den Tanke, at den deri omtalte Godtgørelse er forholdsviis ringe. Jeg kan ikke tilbageholde den Ytring, at jeg hører til en af de Dele af Landet, som ingenlunde have været sparede ved at yde Kjørler i Krigsaarene, og det er vistnok Enhver bekendt, at disse Kjørler ere ydede efter en meget ulige Maalestof. Jeg vil dermed kun sige, at enkelte Landsdele have forholdsviis ydet Meget, og andre derimod næsten Intet. Da vi Alle i Landets forskjellige Dele, efter min Mening, stattere Fred og Frihed lige høit, kan jeg ikke komme til andet Resultat, end at saadanne Kjørler nogenlunde skulle erstattes efter deres Værdi. Det er mit inderligste Ønske, at der maa blive